

Somkutas Róbert

A Magyar Királyi Honvédség páncélozott eszközökkel felszerelt felderítő csapatai

XI. rész

A páncélos- és a kerékpáros zászlóaljak Bácsújjak, Bács, Szilbács, Ópalánka körzetbe gyülekeztek be annak érdekében, hogy közös parancsnokság alatt 1941. április 16-án 18 órától a Dunán való áthajzásuk megkezdhető legyen.¹⁸⁶

A gyorshadtest kivonását követően a Duna vonalának Almás és Ópalánka közötti szakaszának biztosítását a IV. hadtest, az Ópalánkától keletre eső szakaszt egészen Tite lig az V. hadtest kerékpáros zászlóaljával megerősített 2. lovasdandár kapta feladatul.

Az intézkedéseket futártisztekkel továbbították a seregtestekhez is, de a gyorshadtest-parancsnokság helyzetéről szóló téves információ miatt a kiküldött intézkedés korábban jutott az alárendeltekhez, mint magához a parancsnoksághoz, ami „súrlódásokat” okozott.¹⁸⁷

A hadtestparancsnokság a késedelmes parancsvétel ellenére a kivonásról szóló részletes feladatokat tartalmazó intézkedését még éjfél előtt kiadta, és erről alárendeltjei (ha másképpen nem előzetes tájékoztatás alapján) hajnali 3 óráig tudomást szerettek.

A 2. gépkocsizó dandár menetének megkezdését 1941. április 15-én, 06 órai indulással vevték Kula, Zombor, Baja Bátaszéken át Villány, Villánykövesd, Virágosd, Ivánbottyán, Pócsa területére.¹⁸⁸ A dandár élel 17 órakor érkezett Villányba, de a végén menetelő 6. gépkocsizó zászlóalj csak 16-án 03.30-kor érkezett be a kijelölt területre. A menetüket nehezítette még, hogy a Zombor, Bezdán, Hercegszántó útvonal útjai nagyon rossz állapotban voltak, velük szemben pedig a 2. gyalogdandár menetelő csapataival okoztak egymásnak akadályokat.¹⁸⁹

A hadtestparancsnokság április 15-én 06.30 kor indult Kuláról a gépkocsizó dandárok menetvonalán, és Villányba 16.00-kor érkezett be.

Az 1. gépkocsizó dandár zöme csak Bajáig jutott el 15-én éjfélig – ahol a hadtestparancsnok engedélyével éjszakázott. Menetét 16-án reggel folytatta és a délutáni órákban érkezett be a számára kijelölt Szederkény, Németbóly területére.¹⁹⁰

A Palánka és Ilok között a Duna jobb partjára történő áthajzásra tervezett csoport (állományában az 1. és a 2. páncéloszászlóalj, a 10., 12., 13., 14., 15., 16. kerékpáros zászlóalj és kerékpáros útegeik) Benda alezredes parancsnoksága alatt 15-én Palánka, Bács, Bácsújjak területén gyülekezett, és felkészült az áthajzásra. A csoport felett a parancsnokságot hamarosan Révhegyi ezredes – az 1. páncéloszászlóalj parancsnoka – vette át (ezért is kapta a továbbiakban a Révhegyi-csoport elnevezést) és április 16. és 18. között végrehajtotta az áthajzást Palánkáról Ilokra, majd a Duna jobb partján körletet foglalva várta a további parancsokat.¹⁹¹

A gyorseregtestek támogatására a szombathelyi III. közfelderingő századot osztották be, amely a csapatok partváltásával egy időben megkezdte a légifelderítési feladatai végrehajtását.

107. ábra. Délvidéki bevonulás Zombor városába

A gyorshadtest Duna-Tisza közében maradt részei, nevezetesen a 2. lovasdandár – amely a megmaradt alakulataival felváltotta az 1. gépkocsizó dandárt – az V. hadtest, az 1. lovasdandár részei pedig – miután Topolya területére begyülekeztek – a IV. hadtest alárendeltségében hajtotta végre a további hadműveleti feladatait.

(Megjegyzendő, hogy ezzel az átcsoportosítással a gyorshadtest-parancsnokság a két megerősített gépkocsizó dandárjával és a Révhegyi-csoporttal kivált a 3. hadsereg kötelékéből, és német alárendeltségben új hadműveleti feladatot kapott. Ezzel a gyorshadtest első – tervezett – délvidéki hadművelete befejeződött. – S.R.)

NÉMET ALÁRENDELTSÉGBEN

Április 16-án 10 órától a sajátos követelmények szerint összeállított gyorshadtest a német Kleist páncéloscsoport alárendeltségbe került.¹⁹²

Ez a feladat már nem a magyar délvidéki hadművelet részeként, hanem egy német–magyar (még ha nyúl farknyi idejű) koalíciós művelet részeként került végrehajtásra. A gépkocsizó csapatok a 15-én, illetve 16-án elfoglalt körleteiből, ha nehezen is, de teljesítették az április 16-ra kitűzött célt. Az 1. gépkocsizó dandárba beosztott erők a nap végére begyülekeztek Vukovár (más források szerint Németbóly)¹⁹³ körzetébe, míg a 2. gépkocsizó dandár csapatai a Vinkovci körzetében éjjeleztek.

A Révhegyi-csoportnak a terv szerint 16-án reggel 6 órakor kellett volna megkezdnie az átkelést, de az csak 11 órakor indult meg. Közben kiderült, hogy nem állt rendelkezésre elegendő átkelő eszköz, ezért hadi hídoszlopokat irányítottak a helyszínre, amelyek csak délután érkeztek be.¹⁹⁴ A csoport átkelését végül a IV. utászászlóalj biztosította rohamcsónakkal és hadihídigtagokkal a jugoszláv

108. ábra. Délvidék – a beérkezett csapatok megszemlélése

aknazáron keresztül. Az átkelést csak másnapra sikerült befejezni, és 17-én estére a csoport elfoglalta Sid és Újjak területét.

Miklós Béla vezérőrnagy, a gyorsadtest parancsnoka és vezérkari főnöke, Zsedényi Zoltán vezérkari ezredes 16-án este utaztak Belgrádba feladatvételre, és jelentkeztek Kleist vezérezredesnél, a német páncéloscsoport parancsnokánál. A kapott parancs szerint a hadtest feladatul kapta a 8. német páncélosadosztály felváltását Szabács, Valjevo térségében.¹⁹⁵

Április 18-án a 2. gépkocsizó dandár feladatul kapta a német 8. páncélosadosztály felváltását úgy, hogy a német csapatok április 20-án elszállíthatóak legyenek. A dandárnak, zömével a Száva folyóhoz előre nyomulva, 18-án estére ki kellett jutnia Valjevo területére.

Az 1. gépkocsizó dandárnak a 2. gépkocsizó dandárt követve kellett előrevonást végrehajtania Jarak, Lacarek, Mitovica térségébe való kijutással.

A Révhegyi-csoport továbbra is az április 17-én estére elfoglalt körletében maradt.¹⁹⁶

A seregtestek a kapott feladatuknak megfelelően 18-án reggel megkezdtek menetüket, de hidak hiányában a Száván csak 19-én reggel tudtak átkelni és azt követően a kijelölt körleteibe beérkezni. Azonban az április 18-ra tervezett hadművelet csak részben került megvalósításra. A domborzati viszonyok miatt a menetek végrehajtása lassult, illetve délben a német 1. páncéloscsoport parancs-

109. ábra. Délvidék emlékérem 1941-ből

noksága leállította a hadtest előrevonását. Utasította a parancsnokságot, hogy a csapataival maradjon Vinkovci térségében, míg a 2. gépkocsizó dandár Szarajevóba való menetre kapott parancsot. Ott kellett felváltania a 8. német páncélosadosztályt. A parancs kiadásának ideje alatt már megkezdődtek a fegyverszüneti tárgyalások a volt jugoszláv kormány képviselőivel. A megállító parancs miatt 18-án este a hadtest mintegy 200 km mélységben tagozva állt, élével – a 2. gépkocsizó dandár elővédje – Valjevóban, míg a zöm vége még alig hagyta el a magyar–horvát határt.

Másnap reggel új intézkedés alapján az egész hadtestet vissza kellett irányítani Vukovár és Vinkovci térségébe. A 2. gépkocsizó dandárhoz a parancsot – mivel *(a távolság miatt – S.R.)* a rádiókapcsolat megszakadt – Zsedényi Zoltán ezredes, a gyorsadtest törzsfőnöke a dandárhoz kirepülve személyesen adta át.¹⁹⁷

Időközben, 19-én az OKH közölte, hogy a kedvező hadihelyzet miatt gyorsadtestre – a jugoszláv hadsereg kapitulációja miatt – a továbbiakban nincs szüksége, ezért az előnyomulást megállították.¹⁹⁸ Kleist vezérezredes parancsa szerint a magyar csapatokat 8 napon belül vissza kell vonni a magyar határ mögé.

A csapatok a kijelölt körzetben való gyülekezést 20-án befejezték. A hadtestparancsnok 2 nap pihenőt adott a csapatoknak az állomány és a technikai eszközök rendezésére.

Április 22-én megérkezett a fővezérség utasítása a csapatok kivonásának április 24-i megkezdésére. Azonban az időben megkezdett meneteket újabb parancs szakította meg, amely elrendelte a csapatok visszafordítását.

Akkorra már az 1. gépkocsizó dandár Eszékig jutott el, a 2. pedig Baja körzetében volt. Német kérésre a hadtestet visszairányították a Dráva–Száva közébe, és a csapatok elfoglalták a korábbi szálláskörleteiket és újabb két nap pihenőt tartottak.

Április 29-én kiadták a gyorsadtest kivonására vonatkozó előzetes intézkedést, és azt május 4-én meg is kezdték. Május 5-én a hadtestparancsnokság is elhagyta Eszéket, és még aznap Budapestre érkezett.

A kivonási parancs megérkezésével a 15. kerékpároszászlóalj Újvidékre vonult, ahol azt követően megszállt feladatokat látott el.¹⁹⁹

A beérkező gyorsadtest csapatait Budapesten ünnepélyesen fogadták. A résztvevő csapatok a köszöntés befejeztével felvonultak és visszatértek laktanyáikba.

A DÉLVIDÉKI HADMŰVELET FELDERÍTŐ TAPASZTALATAI

A felvonulás időszakában a figyelés kiemelt és szinte egyedüli felderítési módként szerepelt, azonban eredményessége erősen megkérdőjelezhető az alkalmazott gyalogos csapatok és a megszerzett felderítési adatok tekintetében. Gondot jelentett, hogy nem állt rendelkezésre megfelelő mennyiségű térkép, és azok is csak a határmenti körzetet ábrázolták. A trianoni határok utáni területeken való alkalmazásra kénytelenek voltak igénybe venni a még Osztrák–Magyar Monarchia korabeli térképeket.

A határra történő felzárkózás során és az erődsvá mélységébe való bejutás után a felderítő zászlóalj alkalmazása – annak ellenére, hogy szervezetileg azonos felépítésűek voltak – az alkalmazásuk (valószínűleg a dandárparancsnokok felfogása miatt) igen eltérő volt.

Az 1. gépkocsizó dandár parancsnoka mindig a dandár előtt, önállóan alkalmazta a felderítő zászlóalját. A zászlóaljparancsnok az előrevonás végrehajtása során a menetrendjét az alábbiak szerint építette fel: élen a felderítő jár-

110. ábra. Hátrahagyott jugoszláv tűzérési eszközök (Fortepan 71504)

őre haladt, majd a páncélgépkocsi-század következett (innen küldték ki a felderítő járőrt), amit a zászlóalj zöme (tűzérési, harcokocsiszázadok), majd a gépkocsizó század követett, és a zászlóalj vonata zárta a menetoszlopot.

A 2. gépkocsizó dandár parancsnoka a felderítő zászlóalját (igaz 10 db könnyű harcokocsi és 8 darab páncélgépkocsi hiánya volt) alárendelte megerősítésként a Sándorcsoportnak. A 4. gépkocsizó zászlóalj parancsnokának vezetése alatt álló harccsoport menetcsoportosítása az alábbi volt: felderítő rész (egy megerősített gépkocsizó puskásszakasz, elővéd (egy megerősített gépkocsizó puskásszakasz) 1. lépcső (a 4. gépkocsizó zászlóalj zöme), 2. lépcső (a felderítő zászlóalj két könnyű harcokocsiszázada és a 13. kerékpáros üteg, 3. lépcső (egy gépkocsizó század és a 2. gépkocsizó utászszázad fele).

A lovasdandárok állományába a kerékpáros zászlóalj helyett szervezett páncélos-zászlóaljai a felderítő zászlóaljakhoz közel azonos szervezésűek voltak, azonban éles felfogásbeli különbség volt tapasztalható a két szervezet között. (A felderítő kötelékek törekedtek a felderítési adatok megszerzésére, és ha kellett, harccal is kikényszerítették annak megszerzését, addig a páncéloszászlóaljak inkább a harcra való felkészülést részesítették előnyben akár az erődök folyamatos éjszakai felderítése helyett lásd április 11-én).²⁰⁰

Elmondható, hogy az 1. felderítő zászlóalj megfelelt azon kívánalmaknak, amit az 1941-ben a gyorscsapatok részére kiadott kiképzési segédlet így rögzít a felderítéssel kapcsolatban: „A felderítő részek támadó szellemben, erőteljesen cselekedjenek. Harcuk ne legyen öncélú, hanem csak eszköz, amely lehetővé teszi, hogy a felderítés az ellenség zöméig hasson.”²⁰¹

Az ellenség mélységébe jutva a felderítők, azon belül a gyorshadtest felderítő erői egy teljesen szokatlan helyzettel találkoztak, mivel a jugoszláv csapatokat kivonták az erődökből (és ezt csak néhány felderítő szerv derítette fel) hiányzott az ellenséges élőerő, ami a legfontosabb felderítési elem lett volna. Azonban a nap során bebizonyosodott, hogy sokkal nagyobb kihívás is jelentkezik a felderítő csapatok előtt: a terep és a tereptárgyak járhatóságának felderítése. Nem véletlen, hogy a fentebb említett segédlet külön pontban említi a terepfelderítés fontosságát.

A Harcászati Szabályzat előírásaival ellentétben március 11-én éjszaka a hadsereg bal szárnyán tevékenykedő 2. páncéloszászlóalj felderítő erői teljesen visszahúzódtak, így egyszerűen nem észlelhették az erődrendszer kiürítését, mert megszakadt az ellenség folyamatos felderítése. Ezt csak a reggel újból bevezetett felderítés észlelte.

A délvideki hadművelet tapasztalatai egyértelműen bizonyították a vezérkar számára, hogy a gyorscsapatok és a felderítő erők szerepe – a meglévő nem kevés hiányosság ellenére – döntő lesz a következőkben is, és tevékenységük nagyban befolyásolja a hadműveletek végső kimenetelét.²⁰²

A gyorshadtest 1. gépkocsizó dandárának felderítő rendszere előremutató volt szervezettsége és átgondoltsága

111. ábra. Csaba felderítő páncélgépkocsik oszlopban

miatt. A felderítő zászlóalj adta lehetőségeket maximálisan kihasználták, és a gépkocsizó zászlóaljaktól kiküldött harc-felderítő járőrök biztosították a seregtest felderítési adatokkal történő ellátását. Az alkalmazott felderítő szervek képesek voltak IDŐBEN biztosítani a felderítési adatokat és azok parancsnokai mindent megtettek annak érdekében, hogy azok időben eljussanak a különböző szintű parancsnokok kezébe. A felderítés folyamatos és aktív volt, ha kellett harccal szerezték meg a szükséges felderítési adatokat. Valószínű, hogy ebben fontos szerepet játszott a felderítő zászlóalj parancsnoka.

Ez a kötelék ékes bizonyítéka volt annak is, hogy a szervezetszerű felderítő erők mind szervezetük, mind feladataik, mind pedig felszerelésük tekintetében ekkor váltak teljesen külön a harcoló csapatoktól, a felderítő rész ekkor jelent meg először valódi „szakcsapatként”. Egyértelművé vált továbbá, hogy a felderítő csapatok feladataikat a továbbiakban csak harccal lesznek képesek megoldani, és ez a szervezetük, fegyverzetük további átgondolását követelte meg.

Az alkalmazott felderítőerők teljesítményét jól kifejezi a vezérkar tapasztalati jelentéseiből kiragadott részlet: „A gyors előnyomulásban jelentős szerepet játszott az 1. gk. dd. (gépkocsizó dandár) felderítő zászlóalja, amely páncélos járműveivel mintegy húzta maga után az egész dandárt.”²⁰³

A felderítőerők tevékenysége a hadművelet során aktív, gyors és átgondolt volt. Bebizonyították, hogy a szervezetszerű felderítőerők jogosan váltak teljesen külön csapatá. Szervezetükkel, feladataikkal, de felszerelésük tekintetében is már teljesen elkülönültek, önállóvá váltak az ott harcoló csapatoktól. A délvideki hadműveletek során jelentek meg először az önálló felderítő kötelékek és szervezetek, mint egy valódi „szakcsapat” része.

A hadművelet során a felderítő csapatok alkalmazása bebizonyította az új elvek, a feladatokhoz rendelt új szervezetek, illetve technikai eszközök – meglévő hiányosságaikkal együtt is – már biztosították a hadműveleti feladatok sikeres végrehajtását. Egyértelművé vált továbbá, hogy a felderítő csapatok a feladataikat a továbbiakban csak harccal lesznek képesek megoldani, és ez szükségessé tette szervezeteik, fegyverzetük fejlesztésének további átgondolását.²⁰⁴

JEGYZETEK

186 HIM HL TGY 2191 Pokorny H. Délvidék 1941, 157.;
 187 HIM HL TGY 2191 Pokorny H. Délvidék 1941, 158.;
 188 HIM HL TGY 2191 Pokorny H. Délvidék 1941, 158.;
 189 HIM HL TGY 2191 Pokorny H. Délvidék 1941, 159.;
 190 HIM HL TGY 2191 Pokorny H. Délvidék 1941, 160.;
 191 HIM HL TGY 2191 Pokorny H. Délvidék 1941, 160.;
 192 Kiss Gábor Ferenc: „Lovon, gyalog, autón, biciklin, vasúton...”
 A Magyar Királyi Honvédség gyorscsapatai 1938–1941, Belvedere,
 Szeged, 2014, 176.;
 193 Kiss Gábor Ferenc: „Lovon, gyalog, autón, biciklin, vasúton...”
 A Magyar Királyi Honvédség gyorscsapatai 1938–1941, Belvedere,
 Szeged, 2014, 178.;
 194 Kiss Gábor Ferenc Magyar Királyi Honvédség gyorscsapatai
 1938–1941, Doktori (PhD) értekezés, Szegedi Tudományegyetem,
 Bölcsészettudományi Kar, Történelemtudományi Doktori Iskola,
 Szeged, 2012, 199.;
 195 Az 1941-es délvívidéki magyar hadműveletek,
<http://crowland.uw.hu/images/csata/delvidek.html>, A letöltés ideje:
 2017. október 19.;
 196 Kiss Gábor Ferenc Magyar Királyi Honvédség gyorscsapatai
 1938–1941. Doktori (PhD) értekezés, Szegedi Tudományegyetem,
 Bölcsészettudományi Kar, Történelemtudományi Doktori Iskola,
 Szeged, 2012, 200.;

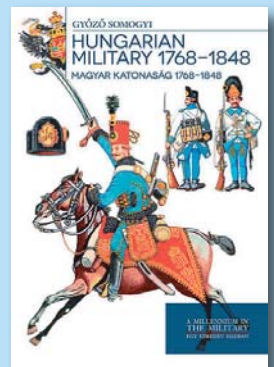
197 Kiss Gábor Ferenc Magyar Királyi Honvédség gyorscsapatai
 1938–1941, Doktori (PhD) értekezés, Szegedi Tudományegyetem,
 Bölcsészettudományi Kar, Történelemtudományi Doktori Iskola,
 Szeged, 2012, 200;
 198 Az 1941-es délvívidéki magyar hadműveletek,
<http://crowland.uw.hu/images/csata/delvidek.html>, A letöltés
 ideje:2017. október 19.;
 199 Kiss Gábor Ferenc Magyar Királyi Honvédség gyorscsapatai
 1938–1941, Doktori (PhD) értekezés, Szegedi Tudományegyetem,
 Bölcsészettudományi Kar, Történelemtudományi Doktori Iskola,
 Szeged, 2012, 200;
 200 Dr. Horváth Csaba: A magyar katonai felderítés története.
 A kezdetektől 1945-ig. Püedlo Kiadó, Budapest,148.;
 201 M. kir. Honvéd Vezérkar Főnöke 55.621/el. 4.vkf. – 1941. számhoz,
 Kiképzési segédlet a gyorsfegyverem számára (Általános elvek),
 Budapest, Pallas Irodalmi és Nyomdai Részvénytársaság, 1941,
 54.,107pont;
 202 Dr. Horváth Csaba alezredes: A magyar harcászati-hadműveleti
 felderítés története 1918–1990 [http://www.kbh.gov.hu/hu/letoltes/
 fsz/2008-E.pdf](http://www.kbh.gov.hu/hu/letoltes/fsz/2008-E.pdf), Letöltés ideje:2016. május 20.;
 203 Kiss Gábor Ferenc: „Lovon, gyalog, autón, biciklin, vasúton...”
 A Magyar Királyi Honvédség gyorscsapatai 1938–1941, Belvedere,
 Szeged, 2014, 176.;
 204 Somkutas Róbert ny. alezredes: Paradigmaváltások a Magyar Királyi
 Honvédség felderítőcsapatainál, Felderítő szemle 2016. július. XV.
 évfolyam 2. szám, HU ISSN 1588-242X 129–130.;

(Fotók a szerző gyűjteményéből.)

Somogyi Győző

Hungarian Military 1768–1848 – Magyar Katonáság 1768–1848

A Zrínyi Kiadó 2013-ban jelentette meg Somogyi Győző festőművész angol és magyar nyelvű könyvét „Hungarian Military 1768–1848 – Magyar Katonáság 1768–1848” címmel. A szerző a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth- és Munkácsy-díjas grafikus- és festőművész, a Magyar Művészeti Akadémia tagja, korábban katolikus pap, aki – hagyományörző huszárként – a magyar katonai és történelmi viseleteket kutatja és rajzolja. Legnagyobb alkotása 100 magyar hadtörténelmi személyiség arcképének megfestése. Művészetének témáit gyakran a hadtörténelmi eseményekből meríti. A hadtörténészként is alkotó szerző 1968-ban doktorált egyháztörténelemből. Hadtörténelmi témájú könyvei: Páncélos lovagok (Bodor Ferencsel); A szabadságharc hadserege (Barczy Zoltánnal); Magyar huszárok; Királyért és hazáért (Barczy Zoltánnal); Az erdélyi fejedelemség hadserege (B. Szabó Jánossal); Magyar-bizánci háborúk (B. Szabó Jánossal); Nagy huszárkönyv (Ságvári Györggyel); Elfelejtett háború; Honvédhuszárok 1920–1945 (Ságvári Györggyel és Szabó Péterrel); Kis huszárkönyv; A szabadságharc katonái; Magyar hadizászlók (2011), illetve Mária Terézia magyar katonái. Az „Egy ezredév hadban” könyvsorozat a magyar csapatok fegyverzetét, a huszárok által méltán világhírűvé vált jellegzetes hadi viseletet mutatja be hadtörténelmi korszakokként színes rekonstrukciós rajzokon, angol és magyar nyelven. A „Magyar Katonáság 1768–1848” című könyv által tárgyalt korszakban a haderő osztrák és magyar részre tagozódott, amelyek egyenruházata is különbözött. A kor magyar katonasága ebben az időszakban 12 magyar sorgyalog-ezredből, 18 határőr gyalogezredből és 12 huszárezredből állt. Ezek magyar egyenruhában, német vezényleti nyelvvél tevékenykedtek. Ezt egészítette ki az Insurrectio – a magyar nemesség személyes hadkötelezettségére épülő haderő – a nádor (a király helyettese) vezetésével, magyar egyenruhában és magyar vezényleti nyelvvél. Ez utóbbi fegyveres sereget csak háború esetén mozgósították. A könyv – a felsorolt alakulatokon kívül – bemutatja a magyar tábornoki díszöltözetet és a nemesi testőrség párdubőrös huszárviseletét is, amelyek a kor legszebb katonai egyenruháinak számítottak. A könyvet a kor színes, igen tetszetős és szemléletes rekonstrukciós rajzain keresztül a katonai kultúra, a fegyverzet és a huszárviseletek iránt érdeklődő olvasóinknak ajánljuk. A korhű grafikák segítségével az olvasók nyomon követhetik a különféle tábori ágyúk, szerkocsik, előlőttó puskák haditechnikai fejlődését is.

A 88 oldalas, ragasztott, puhafedelű, több mint 300 fotóval illusztrált könyv 2990 Ft-os áron kapható a könyvesboltokban, illetve közvetlenül a Zrínyi Kiadónál is, 20%-os helyszíni kedvezménnyel. (Cím: 1087 Budapest, Kerepesi út 29/b., Tel.: 06 1 459 5373, e-mail: gyoredina@armedia.hu). (DSZP)